

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

bytem

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Maršálkem
sídlem Vrchlického 802/46, Liberec

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

za účasti osoby na řízení zúčastněné:

Obec Stráž nad Nisou
sídlem Schwarzova 262, Stráž nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 102/2018-330-rozh.

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 25. 6. 2018, sp. zn. OÚPSŘ 102/2018-330-rozh., se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Pavla Maršálka.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, stavebního úřadu, ze dne 5. 3. 2018, č. j. SURR/7130/221021/17-Je, jímž bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby oplocení na pozemku p. č. v k. ú. x. Změna spočívala v tom, že do výroku rozhodnutí magistrátu byla za podmínku č. 5 doplněna podmínka č. 6 ve znění „práce na oplocení v části, kde bude prováděna sanace, budou zahájeny až po navezení a urovnání uzavírací vrstvy“ a podmínka č. 7 ve znění „vzdálenost (odstup) oplocení od společných hranic s p. p. č. XX, XX, XX, XX, vše v k. ú. XX., bude maximálně 1,2 m“.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že neshledal pochybení v postupu ani v rozhodnutí stavebního úřadu. Do rozhodnutí nicméně doplnil podmínku č. 6, již navázal realizaci oplocení na dokončení rekultivace území, a podmínku č. 7, již stanovil maximální vzdálenost oplocení od hranic pozemků. Stavební úřad v územním řízení zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, správní úvaha stavebního úřadu, který postupoval v intencích platných právních předpisů, nevybočila z mezí a hledisek daných zákonem. Byly splněny všechny požadavky pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. K odvolání L. K. a J. K. žalovaný blíže uvedl, že Česká inspekce životního prostředí vydala dne 12. 4. 2018 rozhodnutí, jímž obci x uložila zarovnění území uzavírací vrstvou s následným ozeleněním dle zadané projektové dokumentace, a to v termínu do 31. 10. 2019. Bylo tak rozhodnuto o koncepci řešení území, kteroužto otázkou se nelze nadále zabývat. Jediná výhrada odvolatelů spočívala v tom, že by realizace oplocení měla být provázána se sanací území. Tuto výhradu uznal žalovaný za logickou, proto doplnil rozhodnutí stavebního úřadu o podmínku č. 6. Oplocení nebude odvolatele, jakožto sousedy, obtěžovat, bude umístěno na pozemku obce.
3. Žalobce v podané žalobě nejprve zrekapituloval průběh správního řízení, obsah svého odvolání a rozhodnutí žalovaného. Následně uvedl, že z doplněné podmínky č. 6 není jasné, na jakém pozemku a v jaké části areálu sběrného dvora bude prováděna sanace a čeho se sanace týká. Podmínka nemá oporu ve spise a zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Ve spise Magistrátu města Liberec, stavebního úřadu, nelze dohledat rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 12. 4. 2018, o které odvolací orgán opírá nově formulovanou podmínku

č. 6. Toto rozhodnutí je uloženo ve spise úředníka žalovaného. Žalobce s odkazem na § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 36 odst. 3 správního řádu namítá, že odvolací orgán nakládal s rozhodnutím České inspekce životního prostředí jako s novotou, účastníkům odvolacího řízení však nedal možnost se k němu vyjádřit. Žalobce dále popisuje obsah zmíněného rozhodnutí České inspekce životního prostředí v návaznosti na řízení o dodatečném povolení "Přístavby areálu sběrného místa ve x". Má za to, že pokud napadené rozhodnutí hovoří

o sanaci, zatímco rozhodnutí České inspekce životního prostředí užívá pojem rekultivace, žalovaný nepřipustně zmírňuje opatření uložené Českou inspekcí životního prostředí.

4. Žalobce dále uvádí, že podmínka č. 7 nově formulovaná žalovaným je v rozporu se stavebním zákonem i jeho prováděcími vyhláškami č. 503/2006 Sb. a 499/2006 Sb. V dokumentaci stavby plotu, koordinační situaci a katastrálním situačním výkresu chybí údaje o vzdálenostech navrhované stavby plotu od hranic pozemku a sousedních staveb. Z celkového situačního výkresu je zřejmé, že navrhovaný plot je zakreslen přímo na hranici _____ pozemků _____ p. _____ č. _____ a _____. Chybí údaj o minimální vzdálenosti plotu od hranic pozemku a sousedních staveb. Není zřejmé, z jakých podkladů a předpisů žalovaný při stanovení odstupu stavby od hranic pozemků vycházel a jakými úvahami se přitom řídil. Maximální vzdálenost 1,2 m od _____ hranic _____ není _____ přesná a určitá, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné i pro nedostatek důvodů a proto, že skutkový stav, z něž žalovaný vycházel, nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Vymezení podmínek č. 6 a 7 nesplňuje požadavky na přesnost, určitost a srozumitelnost. Řízení o doplnění oplocení by navíc mělo vyčkat do pravomocného rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení "Přístavby areálu sběrného místa ve x", neboť současné oplocení je nepovolenou stavbou. Žalovaný rezignoval na přezkum úplnosti a kvality podkladů pro vydání územního rozhodnutí a postupu stavebního úřadu podle § 90 písm. c) stavebního zákona, _____ nedostatečně se zabýval tím, jak se stavební úřad vypořádal s námitkami manželů K. a zda je územní rozhodnutí souladné se základními zásadami správního řízení.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že podmínkou č. 6 byla stanovena etapizace prací v území, podmínkou č. 7 byla jednoznačně stanovena maximální vzdálenost plotu od hranic pozemků. Zakotvením těchto podmínek bylo reagováno mj. na námitky žalobce tak, že jim bylo vyhověno. Stavebním úřadem byl jinak zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výroky a odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů jsou přesvědčivé a určité. Oplocení bude umístěno pouze na pozemku obce, nebude zasahovat pozemek žalobce. Žalobce neuvádí, jakým způsobem umístěné oplocení zasahuje do jeho vlastnických práv, jím vznesené námitky směřují k ochraně veřejných práv. Žalobci však nepřísluší role supervizora nad ochranou veřejných zájmů. Správní orgány neměly důvod nepovolit vlastníkově oplocení jeho pozemku. Oplocení je jednoduchou stavbou, jejíž umístění nemá vážný dopad do území. Pro vydání územního rozhodnutí byly splněny veškeré zákonné požadavky, žalobní námitky jsou neopodstatněné, a žalovaný proto navrhuje, aby soud podanou žalobu zamítl.
6. V podané replice žalobce konstatoval, že žalovaný ve svém vyjádření nezareagoval na námitky uvedené v žalobě. Žalobce odkázal na zprávu Veřejného ochránce práv ze dne 20.

11. 2018 týkající se mj. postupu a rozhodnutí správních orgánů ve věci umístění stavby oplocení.

Ve zprávě je poukazováno na nevymahatelnost podmínky č. 6, na nesplnění povinnosti žalovaného seznámit účastníky s podklady rozhodnutí či na to, že stavební úřad měl dle názoru Veřejného ochránce práv vyčkat na výsledek řízení před Českou inspekci životního prostředí.

7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 24. 10. 2017 podala obec x žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby doplnění oplocení pozemku p. č. XXX v k. ú. x. Písemností ze dne 12. 12. 2017 oznámil stavební úřad zahájení územního řízení s tím, že upustil od ústního jednání a mj. umožnil účastníkům uplatnit své námitky do 15 dnů od doručení oznámení. Námitky ve lhůtě podali manželé K., kteří odkázali na dosud probíhající šetření České inspekce životního prostředí ve věci nakládání s odpadem na předmětném pozemku p. č. XXX. Dne 5. 3. 2018 vydal stavební úřad rozhodnutí o umístění stavby doplnění oplocení. Na základě odvolání manželů K. rozhodl žalovaný dne 25. 6. 2018 napadeným rozhodnutím.
8. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
10. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
11. V daném případě je zjevné, že novým podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného bylo rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 12. 4. 2018, č. j. ČIŽP/51/2018/2228, které bylo vydáno až v průběhu odvolacího řízení. Žalovaný z tohoto rozhodnutí vychází, když právě jeho vydáním odůvodňuje provedenou změnu rozhodnutí magistrátu v rozsahu doplnění podmínky č. 6, která má zabezpečit koordinaci prací na umístění plotu a Českou inspekci životního prostředí nařízené rekultivace. Ze spisového materiálu nicméně

neplyne,

že by žalovaný postupoval podle § 90 odst. 1 písm. c) a § 36 odst. 3 správního řádu, tedy umožnil účastníkům vyjádřit se k novému podkladu rozhodnutí opatřenému žalovaným během odvolacího řízení. Předmětné rozhodnutí České inspekce životního prostředí dokonce není

ani součástí soudu předloženého spisového materiálu správních orgánů. Postup žalovaného, jenž z nového podkladu pro vydání rozhodnutí vycházel, současně však žalobce nevyzval k vyjádření k němu, ba dokonce jej ani nezaložil do spisu, přestože jej měl zjevně k dispozici, je v rozporu s výše uvedenými ustanoveními správního řádu a zakládá procesní vadu, s ohledem na niž je žaloba důvodná.

12. Soud dále konstatuje, že žalovaným doplněná podmínka č. 6 je formulována nepřesně a neurčitě, když blíže nekonkretizuje, zejména odkazem na konkrétní rozhodnutí České inspekce životního prostředí, o jaké, jakým rozhodnutím nařízené sanační práce jde. Při použití odkazu

na rozhodnutí České inspekce životního prostředí na druhé straně není třeba konkretizovat, v jaké části sběrného dvora bude rekultivace probíhat. Záměna pojmů sanace a rekultivace v podmínce č. 6 napadeného rozhodnutí není výrazně problematická, neboť nelze přisvědčit žalobci, že by tak bylo nepřipustně zmírněno opatření uložené Českou inspekcí životního prostředí. Žalovaný není oprávněn měnit rozhodnutí České inspekce životního prostředí,

z nějž plynoucí povinnosti nejsou napadeným rozhodnutím jakkoli dotčeny.

13. Pokud jde o doplněnou podmínku č. 7, z celkového situačního výkresu, který je součástí dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a na nějž ve svém rozhodnutí odkázal správní orgán prvního stupně, je patrné, že umístění plotu je navrhováno v těsné návaznosti na hranici pozemku žadatele s přilehlými pozemky. Vymezení umístění stavby při hranici pozemků s odkazem na situační výkres, jak jej provedl správní orgán prvního stupně, považuje soud

za dostatečné a přesné, a z tohoto pohledu se doplněná podmínka č. 7 jeví v podstatě rozporně s prvostupňovým rozhodnutím, když doplnění údaje o maximální vzdálenosti plotu od hranic pozemků je minimálně nadbytečné, spíše až kolidující s prvostupňovým územním rozhodnutím, z nějž plyne, že umístění plotu až 1,2 m od hranic pozemků nepřichází v úvahu. Není ani zřejmé, jakými úvahami se žalovaný řídil při stanovení maximálního odstupu právě ve vzdálenosti 1,2 m.

14. Nedůvodnou je naopak námitka, že v napadeném rozhodnutí chybí údaje o (minimálních) vzdálenostech plotu od hranic pozemku a sousedních staveb. Je pravdou, že dle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. obsahuje rozhodnutí o umístění stavby mj. *umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb*. Toto ustanovení je nicméně třeba vykládat v souladu s jeho účelem, dle nějž má být z každého územního rozhodnutí jednoznačně zřejmé, v jakých místech se umístění stavby povoluje. V případě stavby plotu, která je zřetelně navázána přímo na hranici konkrétních pozemků, se jeví zcela nadbytečné zabývat se odstupy plotu od jednotlivých okolních staveb či dalších hranic pozemků. Plot ostatně svým charakterem není stavbou, u níž by v praxi činil obtíže její nedostatečný odstup např. od okolních domů. Z přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., ve znění ke dni podání žádosti o umístění stavby, plyne, že dokumentace pro

vydání rozhodnutí o umístění stavby obsahuje části: *A Průvodní zpráva, B Souhrnná technická zpráva, C Situační výkresy, D Výkresová dokumentace, E Dokladová část. Dokumentace musí vždy obsahovat části A až E s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby nebo zařízení a podmínkám v území.* Pokud žalobce namítal, že koordinační situační výkres a katastrální situační výkres v rozporu s posledně uvedenou vyhláškou neobsahují údaje o vzdálenostech stavby plotu od okolních staveb a hranic pozemků, soud konstatuje, že v daném případě dokumentace pro umístění stavby části C.3 Koordinační situační výkres a C.4 Katastrální situační výkres vůbec neobsahuje, což je plně v souladu s vyhláškou vzhledem k jednoduchosti stavby plotu, jehož umístění je zcela zřetelné z části C.2, tedy celkového situačního výkresu.

15. Předmětné řízení o umístění (doplnění) části oplocení na pozemek žadatele není nijak vázáno na řízení o dodatečném povolení "Přístavby areálu sběrného místa ve x", nacházející se na jiné části předmětného obecního pozemku. Pro umístění stavby plotu tak není třeba vyčkávat do pravomocného skončení řízení o dodatečném povolení stavby, jak se nesprávně domnívá žalobce. Je právem vlastníka pozemku oplotit si za dodržení příslušných ustanovení právních předpisů svůj pozemek celý či v jeho části. V tomto řízení o povolení umístění stavby plotu není relevantní zabývat se tím, zda je v jiné části pozemku legálně či nelegálně zbudován sběrný dvůr. Žalovaný se přezkumu prvostupňového rozhodnutí magistrátu věnoval, správně je nepovažoval za nepřezkoumatelné a skutkový stav měl za dostatečně zjištěný, námitky manželů K. proti umístění plotu převážně neshledal důvodnými. Rozhodnutí žalovaného neobstojí nikoli proto, že by dle názoru soudu nemělo být umístění stavby plotu povoleno, touto otázkou se soud přímo nezabýval, nýbrž z důvodu výše popsanych pochybení v odvolacím řízení.
16. Vzhledem k tomu, že část žalobních námitek shledal soud důvodnou, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
17. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude tedy povinností žalovaného založit do spisu rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 12. 4. 2018, které vzal za podklad svého rozhodnutí, a řádně vyzvat účastníky řízení k vyjádření k němu. Pokud bude žalovaný měnit prvostupňové rozhodnutí magistrátu doplněním podmínek, učiní tak jednoznačně, určitě a bezrozporně, aby rozhodnutí správních orgánů obou stupňů dohromady tvořila jediný celek, z něž bude bezpochyby patrné, jaká práva a povinnosti z něj plynou.
18. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

19. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby v celkové výši 9 300 Kč [3 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH nebylo předloženo. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 13 200 Kč.
20. Osobě zúčastněné na řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jí mohly náklady řízení vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. dubna 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu